

Litera Túra

Mi az igazság?

Ködbe veszik már, kevesen vannak,
Kik emlékeznének arra a napra,
Amikor idegen alakok kovácsolódtak
Össze egy hullámmá, a népek hullámává,
S ez a hullám nekilódult, felkorbácsolódott,
Zúgásában elvek, vágyak hallatszódtak vissza.

Vonult a tömeg a pesti utcán lassan,
Hangosan kiáltozva végzetes szavakat.
Majd egy-egy tüzesebb szívből
Fölcsaptak a lángok, fegyvereket szültek.
Elszabadultak az indulatok, ropogott a rádió,
Majd dőlt a szobor és porában
Szürke tankok nyomultak.

Repültek a koktélok, robbantak a házak,
Egy gyerek fegyvert fogott, ki mellett
Még ott hevert összetört játéka.
Vele fiatal gépkatona ült szemben
A löveg sötét túloldalán.
Mindketten egy parancsot követtek,
Egyikük a szívét, másikuk a felettesét.

A vér szagára megőrült a nép,
Békés tüntetésből lett ocsmány csőcselék.
Embereket húztak fel villanypóznákra,
S ártatlanokat vittek le sötét pincébe,
Vallatás céljából, keresve az „elemeket”.
Ugyan ki áll a lavina elé, mikor már
Megindult lefelé a sima hegyoldalon?

Ködbe veszik már, kevesen vannak,
Kik emlékeznének: Mi az igazság?
Csak ők tudják, kik túléltek,
Hogyan kovácsolódtak össze idegen alakok
Jelszavakat, elveket kiáltva az utcán,
És mindez hogyan fulladt véres forradalomba.

Tüske

